EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.6.2026
COM(2026) 208 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Greklands ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

{SWD(2026) 208 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Greklands ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([1]), särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ([2]), särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2024/1263 anges målen för ramverket för ekonomisk styrning, vilket syftar till att främja sunda och hållbara offentliga finanser och hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar samt att förhindra alltför stora offentliga underskott. I förordningen föreskrivs att rådet och kommissionen ska genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den europeiska planeringsterminen omfattar i synnerhet utformning av landsspecifika rekommendationer samt övervakning av genomförandet av dessa.

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

(2) Den 16 juli 2025 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av Europeiska fonden för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk och landsbygd, fiske och sjöfart, välstånd och säkerhet för perioden 2028–2034 och om ändring av förordning (EU) 2023/955 och förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([3]). Förslaget syftar till att öka unionsfinansieringens effektivitet genom att minska fragmenteringen av den finansiella strukturen och stödja medlemsstaterna i samordningen av deras ekonomiska politik i enlighet med artikel 175 i EUF-fördraget.

(3) Den 25 november 2025 antog kommissionen ett yttrande om utkastet till budgetplan för 2026 för Grekland. Samma datum antog kommissionen på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om förvarningsmekanismen 2026, enligt vilken Grekland identifierades som en av de medlemsstater som skulle behöva en fördjupad granskning. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, en rekommendation till rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital samt ett förslag till 2026 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet ([4]) den 21 april 2026 och den gemensamma sysselsättningsrapporten och rekommendationen om humankapital den 9 mars 2026.

(4) Den 29 januari 2025 offentliggjorde kommissionen konkurrenskraftskompassen, som är en strategisk ram som syftar till att stärka unionens globala konkurrenskraft under de kommande fem åren. I konkurrenskraftskompassen konstateras det att innovation, konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen samt säkerhet är grundläggande förutsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt. Den europeiska planeringsterminen är anpassad till konkurrenskraftskompassen, vilket säkerställer att medlemsstaternas ekonomiska politik är förenlig med kommissionens strategiska mål och skapar en enhetlig strategi för ekonomisk styrning som främjar hållbar tillväxt, innovation och resiliens i hela unionen.

(5) Under 2026 fortsätter den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken att utvecklas parallellt med det sista steget i genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ([5]). Under de senaste åren har planerna för återhämtning och resiliens, tillsammans med finansieringen av sammanhållningspolitiken, varit avgörande för genomförandet av de politiska prioriteringarna inom den europeiska planeringsterminen, eftersom planerna behövdes för att man effektivt skulle kunna ta itu med alla, eller en betydande del av, de utmaningar som identifierats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats under de senaste cyklerna, och eftersom program finansierade genom den europeiska sammanhållningspolitiken krävdes för att uppfylla de landsspecifika rekommendationerna. Faciliteten för återhämtning och resiliens närmar sig sitt slut, men det är fortfarande viktigt att upprätthålla de reformer som stöds och genomförs

---

3 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska fonden för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk och landsbygd, fiske och sjöfart, välstånd och säkerhet för perioden 2028–2034 och om ändring av förordning (EU) 2023/955 och förordning (EU, Euratom) 2024/2509, COM(2025) 565 final. Förslaget till förordning är för närvarande föremål för förhandlingar med medlagstiftarna.

4 EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

inom ramen för den, bland annat för att säkerställa konsekvens och kontinuitet mellan återhämtnings- och resiliensplanerna och de framtida planerna för nationellt och regionalt partnerskap.

(6) Den 3 juni 2026 offentliggjorde kommissionen 2026 års landsrapport för Grekland. Rapporten innehöll en bedömning av Greklands framsteg med de relevanta landsspecifika rekommendationerna och en utvärdering av Greklands genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. På grundval av den analysen fastställdes i landsrapporten de mest akuta utmaningarna som Grekland står inför. I landsrapporten bedömdes också Greklands framsteg med att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter och uppnå unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och minskad fattigdom samt framstegen med att uppnå Förenta nationernas mål för hållbar utveckling.

(7) Kommissionen har genomfört en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 för Grekland. De viktigaste resultaten av kommissionens bedömning av makroekonomiska sårbarheter för Grekland i enlighet med den förordningen offentliggjordes den 20 maj 2026 ([6]). Den 3 juni 2026 konstaterade kommissionen att Grekland inte längre har makroekonomiska obalanser. Framför allt har sårbarheterna med koppling till den offentliga skulden och utlandsskulden minskat under de senaste åren med stöd av en stadig BNP-tillväxt. Budgetöverskotten har bidragit till minskade statsskulder, och bankernas balansräkningar har förbättrats. Underskottet i bytesbalansen är fortfarande betydande, men dess gynnsamma finansiering mildrar riskerna för den externa hållbarheten. Grekland har genomfört relevanta reformer för att minska sina långvariga sårbarheter. Även om den offentliga skuldkvoten fortfarande är hög har den fortsatt att minska tack vare en försiktig finanspolitik och en god BNP-tillväxt, vilket även har bidragit till en förbättring av den negativa finansiella nettoutlandsställningen. Både den offentliga skuldkvoten och utlandsskuldkvoten förväntas minska ytterligare. Underskottet i bytesbalansen har fortsatt att öka och förväntas inte förbättras i år, men EU-finansiering och privat icke-skuldgenererande finansiering förväntas täcka en stor del av underskottet. Arbetsmarknaden har förbättrats, och arbetslösheten har minskat ytterligare. Under de senaste åren har bankerna rensat upp i sina balansräkningar. Arbetet med att avveckla nödlidande lån som innehas av serviceföretag utanför banksektorn går dock fortfarande långsamt. De politiska framstegen har i stort sett varit goda och åtgärdat de viktigaste sårbarheterna, och regeringen har vidtagit ett brett spektrum av åtgärder för att förbättra företagsklimatet, arbetsmarknaden och skatteförvaltningen. En stabil och sund finanspolitik under de kommande åren skulle bidra till ytterligare minskningar av den offentliga skulden, och även om de strukturella utmaningarna med anknytning till arbetsproduktiviteten kvarstår kommer den europeiska planeringsterminen att fungera som en ram för övervakning av framstegen med strukturreformerna.

(8) Den 21 januari 2025 antog rådet, efter kommissionens bedömning och rekommendation, en rekommendation om godkännande av Greklands nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan ([7]). Planen omfattar perioden 2025–2028 och visar en finanspolitisk anpassning över fyra år. Rådet rekommenderade följande maximala ökningstakter för nettoutgifter: 3,7 % 2025, 3,6 % 2026, 3,1 %

[6] SWD(2026) 137 final (inte översatt till svenska).

[7] Rådets rekommendation av den 21 januari 2025 om godkännande av Greklands nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan (EUT C, C/2025/661, 10.2.2025, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2025/661/oj).

2027 och 3,0 % 2028, vilket motsvarar de maximala kumulativa ökningstakter som på grundval av 2023 har beräknats till 6,5 % 2025, 10,3 % 2026, 13,7 % 2027 och 17,1 % 2028.

(9) Rysslands anfallskrig mot Ukraina och dess konsekvenser är en existentiell utmaning för EU. Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att begära en aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens nationella undantagsklausul på ett samordnat sätt för att stödja EU:s insatser för att snabbt öka försvarsutgifterna avsevärt ([8]), och detta förslag välkomnades av Europeiska rådet den 6 mars 2025. På begäran av Grekland antog rådet den 8 juli 2025, efter en rekommendation av kommissionen, en rekommendation som gör det möjligt för Grekland att avvika från den rekommenderade maximala ökningstakten för nettoutgifter ([9]). Den period då den nationella undantagsklausulen aktiveras (2025–2028) gör det möjligt för Grekland att omprioritera de offentliga utgifterna eller öka offentliga inkomsterna så att varaktigt högre försvarsutgifter inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

(10) Den 30 april 2026 lämnade Grekland in sin årliga lägesrapport för 2026 ([10]) om efterlevnaden av de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter och genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de största utmaningar som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Den årliga lägesrapporten återspeglar också Greklands halvårsvisa rapporter om de framsteg som gjorts när det gäller att genomföra målen i landets plan för återhämtning och resiliens i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2021/241.

(11) Den reala BNP-tillväxten 2025 var 2,1 %, och HIKP-inflationen låg på 2,9 %. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas BNP i fasta priser öka med 1,8 % 2026 och 1,6 % 2027, och HIKP-inflationen ligga på 3,7 % 2026 och 2,4 % 2027.

(12) Enligt uppgifter från Eurostat ([11]) ökade Greklands offentliga överskott från 1,3 % av BNP 2024 till 1,7 % av BNP 2025.Ökningen av överskottet 2025 återspeglar främst lägre ränteutgifter och återhållsamma löpande utgifter, vid sidan av högre momsintäkter trots att expansiva åtgärder (0,6 % av BNP) genomförts, däribland nedskärningar i socialförsäkringsavgifterna, högre löner i den offentliga sektorn och riktat hushållsstöd. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid prognosens stoppdatum väntas enligt kommissionens vårprognos 2026 ett överskott på 0,8 % av BNP 2026 och 0,6 % av BNP 2027. Minskningen av överskottet 2026 återspeglar främst effekterna av skattesänkningar (inkomstskatt, fastighetsskatt och mervärdesskatt), höjda pensioner och löner i den offentliga sektorn samt högre försvarsutgifter och tillfälliga åtgärder för energistöd. Den fortsatta minskningen av överskottet 2027 återspeglar främst effekterna på helårsbasis av det expansiva finanspolitiska paketet 2026, en ytterligare minskning av de sociala avgifterna och ytterligare löneökningar i den offentliga sektorn.

---

8 Meddelande från kommissionen, *Skapa utrymme för ökade försvarsutgifter inom stabilitets- och tillväxtpakten*, Bryssel, 19.3.2025, C(2025) 2000 final.

9 Rådets rekommendation av den 8 juli 2025 om tillåtelse för Grekland att avvika från de maximala ökningstakter för nettoutgifter som rådet fastställt i enlighet med förordning (EU) 2024/1263 (Aktivering av den nationella undantagsklausulen) (EUT C, C/2025/3965, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3965/oj).

10 De årliga lägesrapporterna för 2026 finns på följande webbplats: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_sv.

11 Eurostats euroindikatorer, 22.4.2026.

(13) Enligt kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen ([12]), som omfattar både nationellt finansierade och EU-finansierade utgifter, expansiv med 0,8 % av BNP under 2025. Den förväntas vara expansiv, med 2,8 % av BNP, 2026 och kontraktiv, med 1,5 % av BNP, 2027.

(14) Enligt uppgifter som tillhandahållits av Eurostat ([13]) minskade Greklands offentliga skuld från 154,2 % av BNP i slutet av 2024 till 146,1 % av BNP i slutet av 2025. Minskningen av skuldkvoten 2025 berodde främst på ökningen av BNP i löpande priser och på budgetöverskottet. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid prognosens stoppdatum väntas enligt kommissionens vårprognos 2026 att skuldkvoten minskar till 140,7 % i slutet av 2026, för att minska ytterligare till 134,4 % i slutet av 2027.

(15) Enligt uppgifter från Eurostat ([14]) uppgick de totala offentliga försvarsutgifterna i Grekland till 2,4 % av BNP 2025, vilket motsvarar en ökning med 0,2 procentenheter av BNP jämfört med referensåret 2024. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de uppgå till 2,6 % av BNP 2026, vilket motsvarar en ökning med 0,4 procentenheter av BNP jämfört med 2024.

(16) Unionen är fortsatt utsatt för risker på grund av avbrott i energiförsörjningen och förhöjd prisvolatilitet, vilket förvärras av geopolitiska spänningar som påverkar de globala olje- och gasmarknaderna. Erfarenheterna från energikrisen 2022–2023 har visat att breda och icke riktade åtgärder medför stora offentligfinansiella kostnader och är socialt och ekonomiskt ineffektiva. Sedan kriget i Mellanöstern bröt ut i februari 2026 har Grekland anpassat sina finanspolitiska åtgärder för att begränsa effekterna av de höga energipriserna för hushåll och företag ([15]). Dessa omfattar en blandning av sociala transfereringar och prisstödsåtgärder, särskilt ett icke riktat dieselbidrag (0,16 euro per liter), ett riktat bränslepass som ger 50–60 euro per fordon för april–maj 2026, samt ett riktat bidrag till jordbrukare för gödselmedel som täcker 15 % av kostnaderna för jordbrukssektorn under perioden april–augusti 2026. Andra former av stöd omfattar ett engångsbelopp till barnfamiljer (150 euro per barn) och ersättning till färjeoperatörer för att begränsa transportkostnaderna. Enligt kommissionens vårprognos 2026 väntas den offentligfinansiella kostnaden för dessa åtgärder uppgå till 0,2 % av BNP 2026. Om åtgärderna fortsätter gälla fram till slutet av 2026 kommer enligt kommissionens uppskattning den offentligfinansiella kostnaden uppgå till 0,6 % av BNP 2026.

(17) Enligt kommissionens beräkningar ökade nettoutgifterna i Grekland med 3,0 % 2025 och med 2,8 % kumulativt under 2024 och 2025. Nettoutgiftsökningen 2025 ligger under den rekommenderade maximala ökningen. När 2024 och 2025 beaktas tillsammans underskrider även den kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna den rekommenderade maximala ökningstakten.

---

[12] Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i det underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som är nationellt finansierade och sådana som finansieras genom EU:s budget. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan och inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsmedel.

[13] Eurostats euroindikatorer, 22.4.2026.

[14] Eurostat, offentliga utgifter genom ändamålsklassificering av den offentliga förvaltningens utgifter (Cofog).

[15] Detta återspeglar situationen vid stoppdatumet för kommissionens vårprognos 2026 (4 maj 2026).

(18) Baserat på kommissionens beräkningar förväntas nettoutgifterna i Grekland öka med 7,3 % 2026 och med 10,4 % kumulativt under 2024, 2025 och 2026. Den förväntade nettoutgiftsökningen 2026 ligger över den rekommenderade maximala ökningstakten, och motsvarar en avvikelse på 1,5 % av BNP på årsbasis. Vid en gemensam bedömning av 2024, 2025 och 2026 ligger nettoutgifternas beräknade kumulativa ökningstakt också över den rekommenderade maximala ökningstakten, motsvarande en avvikelse på 0,2 % av BNP, uttryckt kumulativt. Baserat på nuvarande prognoser för försvarsutgifterna ligger den beräknade avvikelsen dock inom flexibiliteten i den nationella undantagsklausulen.

(19) Centraliseringen och digitaliseringen av skatte- och tullförvaltningen har varit avgörande för att öka skatteefterlevnaden, och införandet av digitala verktyg och utökade efterlevnadssystem, även som en del av planen för återhämtning och resiliens, har bidragit till en betydande minskning av bristerna i efterlevnaden av momsreglerna. För att ta vara på dessa framsteg är det viktigt att upprätthålla investeringarna, bland annat i it-system som utvecklats med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, genom att anslå tillräckliga resurser för systemunderhåll och intern kapacitet. Samtidigt fortsätter skattesystemet att omfatta ett stort antal skatteutgifter med betydande budgetpåverkan (1 236 fall 2025), vilket gör skattesystemet mer komplicerat och påverkar intäkternas effektivitet. En systematisk utvärdering av skatteutgifterna skulle kunna lägga grunden till en effektivisering av skatteutgifterna för att förbättra den övergripande insynen i skattesystemet och stödja den finanspolitiska hållbarheten. Ytterligare insatser behövs även inom tullförvaltningen. Även om den pågående centraliseringen av tullförvaltningen har ökat tullintäkterna, trots en lägre import totalt sett, skulle verkställigheten och uppbörden av intäkter kunna förbättras ytterligare genom att slutföra centraliseringen av inspektionerna, stärka den operativa kapaciteten och bygga ut infrastrukturen vid större införselställen, däribland hamnen i Pireus.

(20) Grekland har fortsatt att vidta åtgärder för att modernisera sin offentliga förvaltning. Till följd av betydande anpassning efter 2010 har omfattningen av och kostnaderna för den offentliga förvaltningen i stort sett legat i linje med EU-genomsnittet. Greklands lönekostnader för den offentliga sektorn förblev i stort sett stabila under 2025 på 10,2 % av BNP, vilket är något lägre än unionsgenomsnittet (10,3 % av BNP). För att upprätthålla detta är det viktigt att fortsätta att tillämpa den enhetliga löneskalan, samtidigt som den nuvarande personalnivån bibehålls, även för tillfälligt anställda. Planen för återhämtning och resiliens innehåller åtgärder för att förbättra den offentliga förvaltningens effektivitet, däribland en ram för flernivåstyre som antogs 2023, vilken bör förbättra samordningen mellan statliga, regionala och lokala förvaltningar, till exempel inom vattenförvaltning och civilskydd. Grekland förväntas börja tillämpa styrningsramen när landet har antagit en kodifierad lag som sammanför den regionala och lokala förvaltningens ansvarsområden i en enda rättslig ram, vilken förväntas träda i kraft 2026.

(21) Framsteg har gjorts för att minska de nödlidande lånen i bankernas balansräkningar, men avvecklingen av de återstående nödlidande lånen, vilka för närvarande till stor del förvaltas av kreditförvaltare, har gått långsamt. Rättsliga hinder, däribland det utdragna förfarandet för att avgöra tvister före och efter auktioner, leder till ett lågt intresse från tredje part och misslyckade auktioner, vilket gör att likvidationen av säkerheter fördröjs. De ovannämnda förseningarna i likvidationsförfarandena gör att potentiella köpare avskräcks från att delta i auktioner och undergräver den övergripande effektiviteten i ramen för skuldsanering, samtidigt som den minskar den

effektiva tillgången till fastigheter. Förseningar förvärrar också krisen med boende till rimliga priser, eftersom många lediga bostäder är uppbundna i förfaranden som rör skuldindrivning. De förfarandeåtgärder som nyligen antagits syftar till att motverka de ovannämnda problemen genom att påskynda avgörandet av tvister före och efter auktioner, däribland i) förenklade förfaranden, ii) åtgärder för att undvika en oproportionerlig koncentration av verkställighetsrelaterade rättstvister i storstadsområden och iii) en digital plattform för att göra avgörande framsteg när det gäller förhandlingar som ligger långt fram i tiden. Åtgärdernas effektivitet har emellertid ännu inte kunnat fastställas.

(22) Ett systematiskt, meningsfullt och skyndsamt deltagande av lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra relevanta intressenter är fortfarande avgörande för att säkerställa ett brett ägarskap för ett framgångsrikt genomförande av unionens finansieringsinstrument inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

(23) Genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen, vilka omfattar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Fonden för en rättvis omställning (FRO), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Sammanhållningsfonden, ligger i Grekland över den genomsnittliga takten i EU, både när det gäller projekturval och utbetalningar. Den nuvarande drivkraften måste bibehållas, samtidigt som investeringarnas inverkan på fältet maximeras. Grekland vidtar redan åtgärder inom ramen för sina sammanhållningspolitiska program för att öka konkurrenskraften och tillväxten. Vissa områden kan emellertid kräva ytterligare uppmärksamhet i samband med genomförandet, däribland när det gäller innovation, avfallshantering, kollektivtrafik i städer, järnvägar och platsbaserade åtgärder för att behålla humankapital utanför huvudstadsregionen och vända befolkningsminskningen i mindre utvecklade regioner. Det är mycket viktigt att se till att de nya investeringar som Grekland identifierade i sin halvtidsöversyn av de sammanhållningspolitiska fonderna, främst de som är kopplade till de fem prioriteringarna i förordningen om halvtidsöversyn ([16]), genomförs på ett snabbt och ändamålsenligt sätt.

(24) Grekland står inför flera utmaningar med anknytning till regelbördan, inträdeshinder på produkt- och tjänstemarknaderna, fragmentering av forskningspolitiken, långdragna rättsliga förfarande och osäkerhet på grund av avsaknaden av planer för markanvändning.

(25) Grekland har förbättrat sitt regelverk och infört digitala verktyg för att effektivisera företagens samverkan med staten, till exempel genom att förenkla och digitalisera tillståndsprocessen för etablering och drift av företag. De grekiska företagen uppfattar emellertid fortfarande den nödvändiga efterlevnaden av företagslagstiftningen som ett stort hinder för investeringar, vilket framgår av undersökningar som gjorts av Europeiska investeringsbanken. Utfärdandet av miljötillstånd kompliceras fortfarande av ett stort antal tjänster och långa handläggningstider. En orsak är att regelverket ännu inte har slutförts, eftersom de sekundära rättsakter som skulle möjliggöra ett enklare tillståndsförfarande vid icke-väsentliga ändringar ännu inte har antagits. Säkerställande av tillräcklig kapacitet och digitalisering av det elektroniska miljöregistret och tillhörande tillståndsförfaranden för alla berörda tjänster skulle

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/1914 av den 18 september 2025 om ändring av förordningarna (EU) 2021/1058 och (EU) 2021/1056 vad gäller särskilda åtgärder för att hantera strategiska utmaningar i samband med halvtidsöversynen.

också bidra till att påskynda tillståndsgivningen. Dessutom är den rättsliga ramen för koncessionsavtal i kustområden föråldrad, vilket hindrar investeringar i befintlig och ny infrastruktur. Framför allt skulle infrastruktur för industriverksamhet, utvinningsverksamhet och annan stödverksamhet gynnas av en särskild rättslig ram med tanke på de mycket komplicerade säkerhets- och miljökraven. Generellt sett skulle gedigna konsekvensbedömningar av regelverket vara ett viktigt verktyg för att identifiera och hantera eventuella obefogade regelbördor. När kartläggningen av fastigheter avslutats och fastighetsregistret integrerats i den offentliga förvaltningens och skatteförvaltningens centrala informationssystem förväntas det leda till en minskad administrativ börda för den privata sektorn, inbegripet för jordbrukare.

(26) Yrkesmässiga tjänster, särskilt sådana som utförs av advokater, arkitekter, väg- och vattenbyggnadsingenjörer och revisorer, omfattas av stränga bestämmelser som påverkar tillhandahållandet av tjänster inom landet och över gränserna (däribland inresekrav, begränsningar av sektorsövergripande rutiner och reklam, territoriella begränsningar och, i vissa fall, fasta arvodesstrukturer). Inom dessa yrkesmässiga tjänster märks även en låg andel företag som drar sig tillbaka från marknaden. Begränsningar i lagstiftningen kvarstår även för handeln inom EU, särskilt när det gäller kraven för detaljhandel, zonindelning och licensiering. Inom apotekssektorn bedrivs verksamheten fortfarande enligt strikta etableringsregler, däribland befolkningsbegränsningar och geografiska begränsningar. De sektorsspecifika etableringsreglerna inom transport och telekommunikation är också mer restriktiva än i EU som helhet. Inom ramen för den inre marknaden har inträdes- och etableringskostnaderna för utländska investerare och tjänsteleverantörer höjts genom upprepade ändringar av skattereglerna, höga efterlevnadskostnader och rättsliga hinder. Dessa begränsningar är särskilt uttalade inom yrkesmässiga tjänster och detaljhandel samt inom transport- och nätsektorerna.

(27) Förvaltningen av forskningspolitiken och dess finansieringskällor är fortfarande fördelad mellan olika ministerier och offentliga organ i Grekland, och samordningen mellan dessa organ har varit svag. När det gäller tillgången till finansiering ligger riskkapitalinvesteringarna fortfarande långt under EU-genomsnittet, och den lokala private equity- och riskkapitalmarknaden är dåligt utvecklad. Detta tyder på ett beroende av statligt understödda initiativ snarare än mogna privata marknader. Även om tillgången till finansiering i såddstadiet i stort sett är i linje med jämförbara EU-länder kvarstår begränsningarna när de nystartade företagen närmar sig det tidiga stadiet eller tillväxtstadiet. Samtidigt som det offentliga stödet till forskning och utveckling inom näringslivet har ökat ligger den privata sektorns bidrag fortfarande betydligt under EU-genomsnittet. En kraftfull styrning av forskningspolitiken och en långsiktig finansiering av FoU kommer att bli avgörande under de kommande åren. De grekiska företagens finansiella begränsningar förvärras ytterligare av sena betalningar, särskilt från den offentliga sektorn. Andelen små och medelstora företag som drabbas av sena betalningar från offentliga organ ligger långt över EU-genomsnittet (33 % jämfört med 20 %).

(28) Greklands innovationspotential hämmas ytterligare av en fortsatt låg användning av digital teknik, särskilt bland små och medelstora företag. Trots de framsteg som gjorts ligger digitaliseringen av små och medelstora företag fortfarande betydligt under EU-genomsnittet (55,95 % jämfört med 71,39 % 2025). Generellt sett släpar företagen även efter i antagandet av viktig digital teknik, däribland artificiell intelligens (AI), molntjänster och dataanalyser.

(29) Grekland har gjort ytterligare framsteg med att förbättra rättsväsendets ändamålsenlighet och effektivitet genom att ändra civilprocesslagen för att förbättra genomförandet av civilrättsliga och handelsrättsliga rättegångar i den första och andra överprövningsgraden och i samband med verkställighet, för att digitalisera de rättsliga förfarandena och för att anta nya behörighetsregler för tvister som kan uppstå vid offentliga upphandlingsförfaranden. En lag om alternativa tvistlösningsmekanismer som även kommer att omfatta tvister kring offentlig upphandling håller för närvarande på att utarbetas, men har ännu inte antagits. Integreringen av informationsteknik i rättsliga förfaranden är dock fortfarande otillräcklig eller sporadisk, eftersom den fortfarande är begränsad till vissa domstolar och inte omfattar alla arbetsflöden, samtidigt som handläggningstiden vid civilrättsliga, straffrättsliga och förvaltningsrättsliga domstolar fortfarande är bland de längsta i EU, vilket orsakar stora eftersläpningar som särskilt påverkar verkställandet av avtals- och egendomsrättigheter, genomförandet av verkställighetsförfaranden och lösningen av tvister i samband med offentlig upphandling. Dessutom finns det utrymme för ytterligare framsteg i översynen av den rättsliga ramen för domstolarnas organisation och domarnas ställning.

(30) För närvarande täcks endast omkring 20 % av det grekiska territoriet av godkända lokala stadsplaner. Bristen på fysisk planering har skapat osäkerhet kring vilken ekonomisk verksamhet som är tillåten och lett till olaglig byggverksamhet, vilket i sin tur har skapat en ohållbar belastning på miljön och infrastrukturen. Även om Grekland har gjort betydande framsteg med att utarbeta stadsplanerna genom faciliteten för återhämtning och resiliens måste reformen slutföras för att påskynda investeringarna.

(31) Trots att andelen förnybar energi ökar i Greklands sammanlagda elproduktion är landet fortfarande mycket beroende av fossila bränslen. Grossistpriserna på el är volatila, vilket förvärras av den geopolitiska utvecklingen, och ligger fortfarande högre än EU-genomsnittet, delvis på grund av elproduktionens stora beroende av naturgas. Greklands plan för återhämtning och resiliens innehåller flera reformer och investeringar, däribland ökad lagringskapacitet, vilka förväntas påskynda avkarboniseringen. Det behövs emellertid ytterligare åtgärder för att minska Greklands beroende av fossila bränslen och sänka elpriserna, till exempel att utse områden för utbyggnad av havsbaserad vindkraft, främja efterfrågeflexibilitet och påskynda utbyggnaden av smarta mätare, slutföra sammanlänkningen av öarna, minska förlusterna i distributionsnätet och sänka de kostnader för elhandlarnas utestående skulder som slutkonsumenterna står för.

(32) Grekland registrerar betydande subventioner till fossila bränslen utan någon utfasning planerad till 2030, däribland när det gäller användningen av kol och koks inom industrin, vilket är ekonomiskt ineffektivt och vidmakthåller beroendet av fossila bränslen. Framför allt kan subventioner till fossila bränslen som varken syftar till att minska energifattigdomen eller stärka energitryggheten och som hindrar elektrifieringsprocessen utan att vara avgörande för industrins konkurrenskraft betraktas som en utfasningsprioritering. Greklands energibeskattning fortsätter att gynna fossila bränslen framför el, vilket leder till blandade prissignaler med tanke på de förnybara energikällornas ökande andel av den totala elproduktionen. Som en följd av detta är de slutliga energipriserna lägre för fossila bränslen än för el, vilket gör Grekland till ett av de EU-länder som har det högsta prisförhållandet mellan el och gas. Grekland är dessutom fortfarande det EU-land där punktskatterna på diesel är särskilt låga jämfört med punktskatterna på bensin, trots att användningen av diesel är mer skadlig för miljön. En omkalibrering av energiskatterna, i kombination med en

utfasning av subventionerna till fossila bränslen, skulle därför kunna ge starkare incitament till elektrifiering. Slutligen skulle ett mer målinriktat utnyttjande av inkomstkällor (t.ex. utsläppshandelssystemet) göra det möjligt att anslå tillräckliga resurser till viktiga stödsystem (t.ex. kontot för förnybar energi) och ytterligare främja avkarboniseringen inom industrin och transportsektorn, vilket skulle bidra till Greklands gröna omställning på ett rättvist och inkluderande sätt.

(33) Grekland har en av de äldsta fordonsflottorna i EU, vilket i hög grad bidrar till att Greklands transportsektor är en av de sektorer i landet som släpper ut mest koldioxid. Grekland skulle gynnas av att utarbeta en övergripande strategi med en investeringsplan och ett antal reformer för att främja avkarboniseringen inom transportsektorn och öka användningen av eldrivna transportmedel, bland annat genom att förbättra kapaciteten och kvaliteten hos städernas kollektivtrafik. Genom att slutföra de anbudsförfaranden som inletts för bussar i landsvägs- och stadstrafik kommer Grekland dessutom att skapa en säkrare och mer gynnsam miljö för att främja uppgraderingen och miljöanpassningen av landets bussflotta. En ombyggnad av de stora städernas bussterminaler för att främja intermodala transporter skulle också bidra positivt. Dessutom kan förnyelsen av Greklands flotta för passagerarsjöfart, där över 80 % av passagerarfartygen är mer än 20 år gamla och saknar miljövänlig teknik, ge betydande ekonomiska och miljömässiga fördelar. En övergripande plan för att förnya de grekiska passagerarfartygen har utarbetats som en del av Greklands återhämtnings- och resiliensplan, och den skulle kunna ligga till grund för politiska beslut om fartygsuppgraderingar, hamninfrastruktur och finansiering.

(34) Grekland har åtagit sig att uppgradera sitt nationella järnvägssystem. Den pågående järnvägsreformen, som stöds av faciliteten för återhämtning och resiliens, syftar till att göra den grekiska järnvägssektorn säkrare, effektivare, mer integrerad, modernare och mer anpassad till kundernas efterfrågan, med särskilt fokus på att öka infrastrukturförvaltarens kapacitet och investeringar. Utbyggnaden av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg och stärkandet av den operativa kapaciteten hos den grekiska tillsynsmyndigheten för järnvägar, bland annat genom att minska resursbegränsningarna, är avgörande för att stödja dessa insatser. Genom att utveckla ett modernt och effektivt järnvägssystem kan Grekland dra nytta av sin strategiska position som inkörsport mellan Europa, östra Medelhavsområdet och Svartahavsregionen och utveckla ett tillförlitligt, konkurrenskraftigt och miljömässigt hållbart transportsystem som stöder regional utveckling, sammanhållning, gränsöverskridande konnektivitet och ekonomisk tillväxt.

(35) Grekland är särskilt sårbart för klimatförändringar och tillhörande extrema väderhändelser, däribland intensiv torka, översvämningar, skogsbränder och värmeböljor. Eftersom dessa händelser blir allt vanligare och leder till allt allvarligare konsekvenser ökar kostnaderna för återuppbyggnad av infrastruktur och återställande av stora skogs- och jordbruksområden. Grekland saknar för närvarande en övergripande strategi med en tydlig ansvarsfördelning, däribland inom den regionala och lokala förvaltningen, för att planera och genomföra investeringar i klimatanpassning. Genom att inrätta ett system för flernivåstyre och lyfta fram frågor kring klimatresiliens i den offentliga förvaltningen och de viktigaste sektorerna (t.ex. energi och transport) skulle Grekland kunna skapa en mer gynnsam ram för att genomföra den nödvändiga klimatsäkringen av viktiga infrastrukturinvesteringar på ett hållbart och effektivt sätt, inklusive i kust- och öregioner. Detta skulle kräva att man prioriterar riskplanering och mobilisering av lämpliga offentliga och privata investeringar, särskilt inom sektorer med stora klimatsårbarheter som inte hanteras

tillräckligt, t.ex. transportsektorn och havsrelaterade sektorer som fortfarande är utsatta för betydande klimatrisker. Det skulle även vara fördelaktigt för Grekland att ha en strukturerad strategi för katastrofriskfinansiering och att vidta ytterligare politiska åtgärder för att öka det privata försäkringsskyddet, bland annat genom en nationell strategi för privata försäkringar mot naturkatastrofer. Även om Grekland under senare år har vidtagit åtgärder för att öka det privata försäkringsskyddet är täckningen fortfarande en av de lägsta i EU, och det finns stora skillnader mellan huvudstadsregionen Attika och andra regioner.

(36) Grekland är ett av de mest utsatta länderna i EU när det gäller tillgången till vatten, och jordbruket står för över 80 % av den totala vattenförbrukningen. Landets vattenförsörjning är under stort tryck på grund av långvarig torka och extrem nederbörd, en situation som förvärras av avsaknaden av ett lämpligt ramverk för insamling och lagring av yt- och regnvatten och en begränsad återanvändning av behandlat avloppsvatten. Inom ramen för sin återhämtnings- och resiliensplan har Grekland utarbetat en ny nationell vattenstrategi för en effektiv och hållbar användning av vattenresurser och inlett ett pilotinitiativ för att omorganisera de större leverantörerna av vattentjänster. Genomförandet av denna strategi, tillsammans med investeringar i hållbar vattenförvaltning och infrastruktur, är avgörande för att bygga upp och upprätthålla en motståndskraftig infrastruktur och främja en effektiv användning av vattenresurser. Inom ramen för halvtidsöversynen av sammanhållningspolitiken har Grekland ökat sina anslag till vatteninvesteringar. Initiativ för att främja cirkulär vattenförvaltning och efterfrågestyrning, i kombination med insatser för att öka allmänhetens medvetenhet om värdet av tillräckligt behandlat avloppsvatten, kan bidra till att minska vattenbristen och förbättra den övergripande effektiviteten i en hållbar förvaltning av vattenförsörjningen.

(37) Grekland står inför utmaningar när det gäller avfallshanteringen. Trots införandet av en deponeringsskatt 2022 deponeras fortfarande omkring 80 % av det kommunala avfallet. Bristen på lämpliga återvinningsanläggningar och de begränsade framstegen med att öka återvinningsgraden, vilken ligger kvar på endast 17,4 % jämfört med 48 % i EU, understryker behovet av en mer omfattande och integrerad strategi för avfallshantering. För att hantera dessa utmaningar måste Grekland uppdatera de regionala planerna för avfallshantering i enlighet med kraven i ramdirektivet om avfall och investera i infrastruktur för hantering av fast avfall. Detta skulle inbegripa att införa system med volym- och viktbaserade avgifter, genomföra separata insamlingsprogram och stärka kapaciteten hos regionala organ för hantering av fast avfall, särskilt på öarna och andra områden där kapacitetsbegränsningarna förvärras under semesterperioderna. Genom att vidta dessa åtgärder kan Grekland minska sitt beroende av deponianläggningar, öka återvinningsgraden och främja effektivare avfallshanteringsmetoder.

(38) Greklands sammantagna sysselsättningsresultat har varit starkt under de senaste åren, vilket har minskat klyftan i förhållande till EU-genomsnittet. Kvinnornas mycket låga deltagande på arbetsmarknaden leder emellertid till en skillnad i sysselsättning mellan kvinnor och män som är nästan dubbelt så hög som EU-genomsnittet. Grekland har också en betydande andel unga som varken arbetar eller studerar (13,6 % 2025), och utsatta grupper som personer med funktionsnedsättning, tredjelandsmedborgare eller romer har särskilt svårt att komma in på arbetsmarknaden. Åtgärder för att främja flexibla arbetsformer och utöka tjänsterna inom barnomsorg och långvarig vård och omsorg kan öka sysselsättningen och förbättra arbetskvaliteten, särskilt för ungdomar, kvinnor och utsatta grupper. Det är även viktigt att stärka de aktiva

arbetsmarknadsåtgärderna och ta itu med kompetensglappet genom att anpassa utbildningssystemen till arbetsmarknadens behov och förbättra vuxenutbildningsprogrammens samordning, effektivitet och resultat. Även om strategiska ramar håller på att införas och vissa åtgärder har börjat vidtas löper fortfarande en stor andel av befolkningen risk för fattigdom och de sociala transfereringarnas effektivitet ligger under EU-genomsnittet och har urholkats avsevärt under de senaste åren. Vårdbehov som inte tillgodoses, det bristfälliga tillhandahållandet av långvarig vård och omsorg, höga boendekostnader och fattigdomsnivåer understryker behovet av ett robust socialt trygghetssystem och ytterligare politiska åtgärder. Tillgången till sociala och grundläggande tjänster är fortfarande begränsad, särskilt i marginaliserade och avlägsna samhällen.

(39) Vid sidan av de ekonomiska och sociala utmaningar som hanteras genom planen för återhämtning och resiliens och andra EU-fonder står Grekland inför ytterligare utmaningar när det gäller utbildningsverksamheten. Deltagandet i förskoleverksamhet och barnomsorg från tre års ålder till startåldern för den obligatoriska skolgången är fortfarande särskilt lågt. 2019 (enligt de senaste uppgifterna från Eurostat för Grekland) rankades Grekland sist bland EU:s medlemsstater när det gäller inskrivningsgrad, och bristen på nyare uppgifter gör det svårt att övervaka framstegen. Deltagandet i förskoleverksamhet och barnomsorg i lägre åldrar är också fortfarande särskilt lågt. År 2024 deltog 28,8 % av alla grekiska barn under tre års ålder i förskoleverksamhet och barnomsorg (EU: 39,3 %). Deltagandet är särskilt låg för barn som löper risk för fattigdom eller social utestängning. Grekland uppmanas att öka deltagandet för barn under tre år för att uppnå det reviderade Barcelonamålet på 42,8 % senast 2030.

(40) Enligt OECD:s senaste Pisaundersökning från 2022 når en stor andel av de grekiska 15-åriga eleverna inte upp till en miniminivå av grundläggande färdigheter. Andelen lågpresterande elever är bland de högsta i EU och har ökat sedan 2018 i alla socioekonomiska grupper, vilket tyder på strukturella utmaningar när det gäller utbildningssystemets kvalitet och rättvisa. De utmaningar som undergräver Greklands utbildningsresultat kan kopplas till en begränsad finansiering av utbildningspolitiken, en låg grad av självbestämmande inom skolvärlden, föråldrade metoder för att bedöma elevprestationer samt svårigheter att genomföra kompetensbaserade undervisningsmetoder och särskilda undervisningsmetoder för elever med funktionsnedsättning och utbildningssvårigheter. Lärarna har fortfarande begränsade möjligheter till kontinuerlig fortbildning, vilket i kombination med avsaknaden av ett system för lärarutvärdering försämrar utbildningens kvalitet ytterligare.

(41) Med ett vuxendeltagande i utbildning på 16,6 % är siffran mycket lägre än EU-genomsnittet och ligger långt ifrån Greklands mål på 40 % senast 2030. Eftersom mekanismerna för kompetensprognoser inte är särskilt ändamålsenliga kvarstår kompetensglappen. De dåliga resultaten i systemet för yrkesutbildning försvårar insatserna för att överbrygga klyftan när det gäller efterfrågan på kompetens på arbetsmarknaden. Trots en ökande efterfrågan är andelen IKT-specialister av den totala sysselsättningen den lägsta i hela EU, bara 2,5 %. Dessutom uppgick den totala andelen vuxna med grundläggande eller högre digitala färdigheter 2025 till endast 50,96 %, vilket var 10 procentenheter lägre än EU-genomsnittet. Att ta itu med dessa utmaningar skulle också bidra till att stödja uppåtgående social konvergens, i linje med

kommissionens avdelningars landsanalys i andra steget i enlighet med ramen för social konvergens ([17]).

(42) Huspriserna har stigit i rask takt sedan 2019 på grund av en stark efterfrågan och minskad byggverksamhet. Den inhemska efterfrågan ökade under perioden efter pandemin och har legat på en hög nivå sedan dess. Den utländska efterfrågan, som har stimulerats av programmet med gyllene visum och olika investeringsmöjligheter inom turismen, dämpades något 2025. Bostadsutbudet begränsas av de senaste årens minskade bostadsinvesteringar, vilka trots den senaste tidens uppsving i byggverksamheten fortfarande är låga jämfört med övriga EU. Huspriserna och hyrorna har stigit mer än inkomsterna, och tillgången till bostäder till ett överkomligt pris har därför försämrats, vilket påverkar en stor del av den grekiska befolkningen. Den nationella bostadsstrategin och programmet för ömsesidigt utbyte av offentlig egendom (*Kinoniki Antiparochi*), vilka ingår i Greklands återhämtnings- och resiliensplan och som, när de väl har antagits, ska ge byggherrar inom den privata sektorn incitament att investera i subventionerade bostäder till överkomlig kostnad, har ännu inte genomförts.

(43) Genom sin plan för återhämtning och resiliens har Grekland investerat i övergången till ett primärvårdsbaserat hälso- och sjukvårdssystem. Dessa insatser måste vidareutvecklas för att öka tillgången till en överkomlig hälso- och sjukvård av hög kvalitet och minska de höga nivåerna av icke tillgodosedda vårdbehov. Detta inbegriper att säkerställa att husläkarreformen och remissystemet fungerar som de ska och att bristen på sjuksköterskor och allmänpraktiserande läkare och deras ojämna geografiska fördelning åtgärdas, vilket förblir en viktig utmaning inom vården. Med anknytning till detta rapporterar Grekland fortfarande den största andelen egenavgifter i hela EU. För att motverka detta är det mycket viktigt att se över nivån på patientavgifterna inom hälso- och sjukvården och att tillhandahålla ett högkostnadsskydd för tandvård. Med tanke på Greklands investeringar i den digitala omställningen av hälso- och sjukvården kommer ytterligare insatser för att öka den digitala kompetensen att påskynda användningen av verktyg och tjänster för e-hälsa. Under de kommande åren är tillgången till och användningen av högkvalitativa data från hela sektorn avgörande för utvecklingen av strategier för att bemöta utmaningarna i hälso- och sjukvårdssystemet.

(44) Mot bakgrund av de nära kopplingarna mellan euroområdets ekonomier och deras gemensamma bidrag till Ekonomiska och monetära unionens funktion rekommenderade rådet 2026 att medlemsstaterna i euroområdet vidtar åtgärder, inbegripet genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, för att genomföra 2026 års rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet. För Greklands del innebär detta att rekommendation 1 bidrar till att genomföra den första, den andra, den tredje och den fjortonde rekommendationen om euroområdet, rekommendation 2 bidrar till att genomföra den fjärde rekommendationen om euroområdet, rekommendation 3 bidrar till att genomföra den sjunde, den åttonde och den nionde rekommendationen om euroområdet, rekommendation 4 bidrar till att genomföra den sjunde rekommendationen om euroområdet, och rekommendation 5 bidrar till att genomföra den femte rekommendationen om euroområdet.

[17] SWD(2026)122 final – *Second-stage country analysis on social convergence in line with the Social Convergence Framework (SCF)* (ej översatt till svenska).

(45) Med anledning av den avgörande roll som humankapital spelar för att stärka unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende rekommenderade rådet 2026 medlemsstaterna att vidta åtgärder för att skyndsamt ta itu med de strukturella utmaningar kopplade till humankapital på kompetens- och utbildningsområdet som hämmar konkurrenskraften. De landsspecifika rekommendationerna till Grekland för 2026 kan bidra till genomförandet av rådets rekommendation om humankapital i unionen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Grekland att 2026 och 2027 vidta följande åtgärder:

1. Fortsätta att iaktta de maximala ökningstakter för nettoutgifter som rådet rekommenderade den 21 januari 2025, samtidigt som man utnyttjar flexibiliteten i den nationella undantagsklausulen för högre försvarsutgifter. Stärka försvarsutgifterna och beredskapen och samtidigt säkerställa utgiftseffektivitet och en gradvis anpassning av budgeten till strukturellt högre försvarsutgifter. Säkerställa att alla åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av de till följd av krisen höjda energipriserna är tillfälliga och inriktade på att skydda utsatta hushåll eller tillgodose energiintensiva företags behov och inte påverkar energisparincitamenten och samtidigt säkerställer att de offentligfinansiella kostnaderna är förenliga med åtagandena i unionens finanspolitiska ramverk. Fortsätta ansträngningarna för att förbättra efterlevnaden av skattereglerna, bland annat genom fortsatt centralisering och digitalisering av tull- och skatteinspektioner, och öka insynen i skattesystemet genom att utvärdera och effektivisera skatteutgifterna. Fortsätta att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten inom offentlig förvaltning genom att införa ramen för flernivåstyre fullt ut. Fortsätta den pågående minskningen av andelen nödlidande lån som innehas av banker och kreditförvaltare genom att påskynda likvidationsrelaterade domstolsförfaranden.

2. Säkerställa kontinuiteten i de reformer och investeringar som genomförs inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Bibehålla drivkraften i genomförandet av sammanhållningspolitiska program, vid behov med grund i omfördelningen till strategiska prioriteringar och flexibiliteter i halvtidsöversynen av den sammanhållningspolitiska ramen.

3. Förenkla regleringen samt effektivisera och digitalisera de administrativa processerna. Slutföra utarbetandet av regelverken för miljötillstånd och koncessionsavtal i kustområden. Undanröja de höga inträdeshindren för utövandet av yrkesmässiga tjänster och etableringen av företag. Förbättra styrningen av det nationella systemet för forskning, utveckling och innovation genom att minska fragmenteringen av förvaltningen och finansieringen av forskningspolitiken. Underlätta tillgången till finansiering för nystartade och expanderande företag, bland annat genom att utveckla lokalt private equity- och riskkapital. Främja digitaliseringen av företag, särskilt små och medelstora företag. Fortsätta ansträngningarna med att effektivisera de rättsliga förfarandena och minska deras varaktighet genom att påskynda de civila och offentliga upphandlingsförfarandena. Slutföra reformen av stadsplaneringen genom ikraftträdandet av stadsplaner som omfattar hela territoriet.

4. Främja el till ett överkomligt pris genom att utveckla flexibla lösningar och havsbaserad vindkapacitet, slutföra sammanlänkningarna av öarna och förbättra distributionsnätets kvalitet och kapacitet. Kalibrera om energiskatterna för att stimulera elektrifiering och vidta konkreta åtgärder för att fasa ut subventionerna till fossila bränslen, särskilt inom industrisektorn. Påskynda avkarboniseringen i

transportsektorn, slutföra reformen av busstransporterna och utvidga och uppgradera det nationella järnvägssystemet, bland annat genom att införa det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg. Stärka klimatresiliensen genom att klimatsäkra viktig infrastruktur och vidta åtgärder för att öka det privata försäkringsskyddet mot naturkatastrofer. Förbättra vattenförvaltningen och dess infrastruktur. Uppdatera planerna för hantering av avfall och förbättra hanteringen av fast avfall, även på regional nivå och på öarna.

5. Öka sysselsättningsgraden för kvinnor, ungdomar och utsatta grupper, och förbättra arbetskvaliteten genom att främja flexibla arbetsformer och utöka tillhandahållandet av formell förskoleverksamhet, barnomsorg och långvarig vård och omsorg. Förbättra utbildningsresultaten genom att öka lärarnas möjligheter till utbildning och utvärdering, och genom att öka skolans självständighet. Fortsätta att effektivisera de sociala förmånerna och förbättra tillgången till tjänster. Öka tillgången till subventionerade bostäder till överkomlig kostnad, bland annat genom en ny bygglagstiftning. Främja tillgången till överkomlig hälso- och sjukvård av hög kvalitet genom att stärka primärvården, minska bristen på sjuksköterskor och läkare, åtgärda den geografiska obalansen och minska egenavgifterna.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande